

Vody jazera ukryté v tmách,
v noci osudu, priezračne čistá,
hladina zrkadliaca mesačný chlad
a stromy stojac vôkol vrhajú tiene vzad.

Brehmi blúdi tieň, prízrak minulosti.
Svedkom noci rozpráva príbeh zašlých dní.
O časoch, kedy Sloven ctil zákony prírody.
Jej dary, silu živlov, Sláva Velesovi!

V čase zabudnutom, zrodil sa deň.
V sídle človeka z pramatky vzišiel ten,
kto uzrel minulosť, hrdý Sloven.
Prachom dejín zapadnutý, tisícročia starý sen.

O dňoch porážky, o páde mocných,
zániku Slávy čo zjazvila tvár,
praotca národa do mnohých kmeňov,
prútoch rozlámaných na veky vekov.

Do vôd jazera, ukrytého v tmách,
do noci osudu, priezračne čistej,
hladiny zrkadliacej mesačný chlad
a stromy stojac vôkol, vrhajú tiene vzad.

V čase zabudnutom, zrodil sa deň.
V sídle človeka z pramatky vzišiel ten,
kto uzrel minulosť, hrdý Sloven.
Prachom dejín zapadnutý, tisícročia starý sen.